

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 17706.

Kl. 21 d² 21.Aktiengesellschaft Brown, Boveri & Cie.
(Baden, Szwajcaria).**Wirnik zwarty maszyny elektrycznej.**

Zgłoszono 1 października 1930 r.

Udzielono 19 grudnia 1932 r.

Pierwszeństwo: 28 października 1929 r. (Niemcy).

Pręty zwarciove wirnika maszyny elektrycznej są wprowadzane najczęściej do zamkniętych żłobków wirnika w kierunku osiowym i zamocowywane z boku zapomocą zwartych pierścieni. Ten sposób wprowadzania nastęrcza jednak trudności np. wtedy, gdy żłobki przebiegają ukośnie względem osi wirnika, czyli śrubowo. W takich przypadkach poleca się obierać żłobki otwarte, a pręty wprowadzać w kierunku promieniowym. Umocowanie prętów można tu skutecznie znowu zapomocą bocznych pierścieni zwarciowych. Jednakże, gdy maszyny są długie, a przedewszystkiem przy znacznych szybkościach obrotów pręty zwarciove są narażone na niebezpieczeństwo wyginania się w środku pod działaniem siły odśrodkowej lub też obciążają one zbyt silnie pierścienie zwarciove.

Wynalazek dotyczy sposobu zamocowania pręta zwarciowego, włożonego promieniowo do otwartego żłobka w zwartym wirniku maszyny elektrycznej, przyczem wspomniane wady zostają usunięte. Wynalazek polega na tem, że przynajmniej poszczególne miejsca grzbietu pręta, spoczywającego w górnej części żłobka, zostają wciśnięte do wyźłobień w pobliskich końcach zębów. Nowy sposób najlepiej daje się zastosować do prętów zwarciowych prostokątnych, ułożonych nasztorc.

Każda z fig. 1 do 3 rysunku przedstawia w przekroju jeden taki pręt z przynależnym żłobkiem, przyczem pozostałe części wirnika są dla jasności opuszczone. Na wszystkich figurach litera *a* oznacza sztabę zwarciową, *b* — przynależny żłobek wirnika, *c* — jego wylot, *d* — końce zębów,

f — wyżłobienia lub rowki w końcach zębów i *g* — narzędzie.

W wykonaniu według fig. 1 grzbiet *h* sztaby *a* wciśnięty jest wzdłuż wylotu żłobka *c* naprzemian jedną lub drugą stroną do wyżłobień *f* przy pomocy dłuta *g*, wciskanego pomiędzy pręt *a* a koniec zęba. Nieraz wystarcza wbić grzbiet pręta *h* tylko z jednej strony do wyżłobienia *f*. W wykonaniu według fig. 2 grzbiet pręta *h* jest rozszczepiony zapomocą dłuta *g* i dociśnięty obustronnie do wyżłobień *f*, przyczem tu także pręt *a* jest utrzymywany przez końce zębów *d* tak z prawej jak i z lewej strony. To samo osiąga się przy zastosowaniu pręta *a*, przedstawionego na fig. 3, którego grzbiet *h* wyżłobiony jest podłużnie, gdyż ścianki szczeliny odchylają się na prawo i na lewo i mogą być wgięte do wyżłobień *f* przez wbijanie dłuta *g* do szczeliny *i*. We wszystkich trzech wykonaniach niema bezwzględnej potrzeby rozszczepiania grzbietu *h* na całej długości wylotu żłobka *c*, często bowiem wystarcza zamocowanie w pewnych miejscach, np. tylko pośrodku powierzchni wirnika.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wirnik zwarty, posiadający pręty zwarciove, wprowadzone promieniowo do

otwartego żłobka, znamieny tem, że grzbiet pręta, spoczywającego w wylocie żłobka, jest wciśnięty w dwóch lub wielu miejscach do pobliskich wyżłobień w końcach zębów.

2. Wirnik zwarty, posiadający pręty zwarciove o kształcie najlepiej prostokątnym zamocowane według zastrz. 1 i ustawione nasztorc, znamieny tem, że grzbiety prętów są wciśnięte przynajmniej z jednej strony do wyżłobień w końcach zębów.

3. Wirnik zwarty według zastrz. 2, znamieny tem, że grzbiet pręta wciśnięty jest częściowo w jedną, częściowo w drugą stronę, a najlepiej naprzemian w jedną i w drugą stronę.

4. Wirnik zwarty według zastrz. 2, znamieny tem, że grzbiety prętów są rozszczepione tak, iż są umocowane z obydwóch stron zapomocą końców zębów.

5. Wirnik zwarty według zastrz. 2, znamieny tem, że grzbiety prętów są wyżłobione wzdłuż i że w ten sposób otrzymane ścianki szczeliny są wgięte do wyżłobień w końcach zębów.

Aktiengesellschaft
Brown, Boveri & Cie.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1

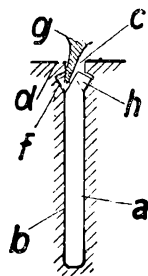

Fig.2

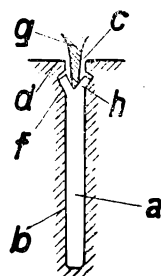

Fig.3

